

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου

Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;... Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως

Φανάρι, 30.11.2006

Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς»· «οἴδατε γὰρ πῶς καὶ γὰρ τούτους ἐξετρεπόμην»· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαιστειὸν τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ἀναμένονται δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως* καὶ *Ἀποτειχίσεως*, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωνουν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν *ἀφύπνισιν* αὐτὴν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν»· «ἵνα καὶ ἐκποδὼν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος»· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιῦ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

«Τὰ Κοπέλλια τοῦ Πάπα» *

**«Τί θὰ γίνῃ Χριστιανοί μου;
Θὰ μείνωμεν ἀπαθεῖς καὶ ἀπλοῖ θεαταὶ
εἰς τὴν προδοσίαν αὐτὴν
καὶ εἰς τὸ ξεπούλημα τῆς Ὁρθοδοξίας μας;
Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὅλοι,
Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, συνένοχοι καὶ συνυπεύθυνοι
μετ' αὐτῶν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων»**

*Τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου
π. Αὐγουστίνου Κατσαμπίρη*

ΕΙΣ ΤΗΝ ψευδο-σύνοδον τοῦ Πάπα τῆς Φερράρας-Φλωρεντίας τὸ 1438-39, ὁ φίλος τοῦ Πάπα ὁ Ἐπίσκοπος Νικαίας Βησσαρίων προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπον νὰ παρασύρῃ μὲ τὸ μέρος του τὸν Ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἔνωσις, δηλαδὴ ἡ ὑποταγὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν αἵρεσιάρχη Πάπαν.

Ὅποτε ὁ Ἅγιος Μᾶρκος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Βησσαρίωνα, τοῦ λέγει:

«Ἐσὺ εἶσαι κοπέλλι (τσιράκι) τοῦ Πάπα καὶ ὡσὰν κοπέλλι τοῦ Πάπα ὀμιλεῖς».

Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Μᾶρκος δὲν ὑπέγραψε τὰ πρακτικὰ τῆς ψευδο-συνόδου τοῦ Πάπα καὶ ἔτσι ἔσωσε τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀπὸ τὴν παπικὴ λαίλαπα. Ὁ δὲ Βησσαρίων μὲ τὸν Ἰσίδωρον ἔγιναν ἀρνηταὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ προσεχώρησαν εἰς τὴν αἵρεσιν τοῦ Παπισμοῦ. Ὁ δὲ Πάπας τοὺς προεβίβασε καὶ τοὺς ἔκαμε Καρδιναλίους.

* * *

ΔΥΣΤΥΧΩΣ καὶ σήμερον δὲν ἔλειψαν τὰ *κοπέλλια τοῦ Πάπα* ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλλάδα. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ δύο Προκαθήμενοι Ἑλληνες. Τὰ πρόσφατα γεγονότα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὴν Ρώμην ἐπιβεβαιώνουν τὴν προσωνυμίαν!

Αὐτοί, ὡς ἄλλοι Βησσαρίων καὶ Ἰσίδωρος, συναγωνίζονται ποῖος θὰ ἔλθῃ πρῶτος εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν αἵρεσιάρχη Πάπαν, διὰ νὰ

τοὺς εὐλογῆση. Ἐνῶ «αἱ εὐλογίαι τοῦ Πάπα εἶναι ἀλογίαι», κατὰ τὸν Ἅγιον Νικόδημον τὸν Ἁγιορείτην.

Ἰσχυρίζονται δέ, ὅτι θὰ ἀρχίσουν διάλογον μὲ τὸν Πάπαν ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ μᾶς ἐνώνουν καὶ ὄχι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ μᾶς χωρίζουν. Ἐνῶ μὲ τὸν αἰρεσιάρχη Πάπαν τίποτε δὲν μᾶς ἐνώνει. Ἀντιθέτως δὲ εἶναι πολλὰ ἐκεῖνα ποὺ μᾶς χωρίζουν.

Πρὸς τοῦτο, ἐκκοσμίκευσαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον λατρείαν, διὰ νὰ πετύχουν τὸν σκοπὸν τους. Σκοπὸν ἔχουν νὰ κάμουν τὴν ὑποταγὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν αἰρεσιάρχη Πάπαν.

Ὁ Πάπας δὲν ὑποχωρεῖ ἀπὸ τὰς πολλὰς πλάνας καὶ αἰρέσεις του, οὔτε κατὰ χιλιοστὸν. Τὰς δὲ πλάνας καὶ αἰρέσεις αὐτὰς τοῦ Πάπα, οἱ ἐν λόγῳ Προκαθήμενοι τὰς θεωροῦν ὡς τοπικὰς συνηθείας, ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς λεγομένης αἰρετικῆς παπικῆς Ἐκκλησίας. Ἐνῶ μᾶς χώρισαν καὶ μᾶς χωρίζουν πολλὰς καὶ μεγάλας δογματικὰς διαφορὰς, αἱ ὁποῖα καθιστοῦν τὸν Παπισμὸν μεγάλην αἵρεσιν καὶ τὸν Πάπαν μεγάλον αἰρεσιάρχη.

Ὁ Πάπας εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλας τὰς χριστιανικὰς αἰρέσεις. Καὶ ἔχει τὴν ἀξίωσιν καὶ τὸν διακαῆ πόθον νὰ ὑποτάξῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα ὑπὸ τοὺς πόδας του! Ἐνῶ ὁ Πάπας εἶναι ὁ μέγας πλάνος, ὁ πλανῶν τὴν Οἰκουμένην. Καὶ μὲ τὰς πονηρίας του, τὰς ὑποκρισίας του καὶ τὰς ψευδολογίας του κρατᾷ εἰς τὴν πλάνην καὶ τὴν παπικὴν αἵρεσιν ἑκατομῦρια ἀνθρώπων.

Ἄντὶ οἱ Ἕλληνες Προκαθήμενοι νὰ ἐργασθοῦν ἱεραποστολικῶς, διὰ νὰ ἐπιστρέψουν οἱ πεπλανημένοι λαϊκοὶ αἰρετικοὶ παπικοὶ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Κιβωτὸς τῆς σωτηρίας, αὐτοὶ ἀφήνουν ἀνενόχλητον τὸν αἰρεσιάρχη Πάπαν μὲ τοὺς Φραγκοπαπᾶδες του καὶ προσηλυτίζουν τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς εἰς τὴν αἵρεσιν τοῦ Πάπα μὲ τὴν σατανικὴν παπικὴν μέθοδον τῆς λεγομένης παπικῆς «Οὐνίας».

* * *

ΔΙ' ΑΥΤΟ, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οὐδεμίαν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν καὶ συμπροσευχὴν πρέπει νὰ ἔχουν μὲ τὸν αἰρετικὸν Πάπαν καὶ τοὺς αἰρετικοὺς παπικοὺς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Ἐν τῷ **ΜΕ'** Ἀποστολικῷ Κανόνι οὕτως ὁρίζεται:

«Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος αἰρετικοῖς συνευξάμενος, μόνον, ἀφοριζέσθω, εἰ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ὡς Κληρικοῖς ἐνεργῆσαι τι, καθαιρεῖσθω».

Ὁ δὲ Εὐαγγελιστὴς τῆς Ἀγάπης ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος εἰς τὴν δευτέραν Καθολικὴν του ἐπιστολὴν γράφει:

«Ὅποιος δὲν φέρει τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ (ὅποιος δὲν εἶναι Ὁρθόδοξος), νὰ μὴ τὸν δέχεσθε καὶ χαιρεῖν αὐτῷ μὴ λέγετε» (Β' Ἰωάν. 10).

Οἱ δὲ ἐν λόγῳ δύο Προκαθήμενοι μήπως ἔχουν μεγαλύτεραν ἀγάπην ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον τῆς Ἀγάπης καὶ ὑποδέχονται καὶ ἐπισκέπτονται καὶ χαιρετοῦν ἐγκαρδίως τὸν αἰρετικὸν Πάπαν καὶ συμπροσεύχονται μαζί του;

Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὅταν συνήνητησε τὸν αἰρετικὸν Κήρινθον, εἶπε εἰς τοὺς παρευρισκομένους:

«Φύγωμεν μὴ καὶ τὸ βαλανεῖον συμπέση, ἔνδον ὄντος Κηρίνθου, τοῦ τῆς ἀληθείας ἐχθροῦ»!

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πολύκαρπος ὁ Ἐπίσκοπος Σμύρνης, ὅταν συνήνητησε τὸν αἰρετικὸν Μαρκίωνα δὲν τὸν ἐχαιρέτησεν. Ὅποτε ὁ Μαρκίων τοῦ λέγει: *«Δὲν με γνωρίζεις ἐμένα Πολύκαρπε;»*. Τότε ὁ Ἅγιος Πολύκαρπος τοῦ ὠμίλησε καὶ τοῦ εἶπε:

«Σὲ γνωρίζω, εἶσαι ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Σατανᾶ».

Ὅλοι οἱ αἰρετικοὶ δὲν εἶναι παιδιὰ τοῦ Θεοῦ...

* * *

ΔΙ' ΑΥΤΟ, οἱ ἐν λόγῳ δύο Προκαθήμενοι, ἅς παύσουν νὰ ἐμπαίζουσι τὸν Ὁρθόδοξον λαόν, τὸν φρουρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, μὲ τὸ νὰ λέγουν, ὅτι κάμνουν διάλογον ἀγάπης μὲ τὸν Ἀντίχριστον καὶ αἰρετικὸν Πάπαν! Ὁ σκοπὸς τῶν ἐνεργειῶν των εἶναι νὰ πετύχουν τὴν λεγομένην ἔνωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὰς αἱρέσεις τοῦ αἰρεσιάρχου

Πάπα. Αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις εἶναι ματαιοπονία, μάταιος κόπος. Διότι ὁ αἵρεσιάρχης Πάπας μὲ τὸν ἑωσφορικὸν ἐγωϊσμόν του εἶναι ἀναίσθητος καὶ ἀμετανόητος.

Ὁ αἰώνιος σκοπὸς καὶ ὁ πόθος τοῦ Πάπα εἶναι, τὸ πῶς θὰ ὑποτάξῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν μὲ κάθε τρόπον. Πρὸς τοῦτο δὲ εὔρε κατὰ τὴν καρδίαν του τοὺς δύο Ὁρθοδόξους Προκαθημένους. Εἰς τὸν ἀναίσθητον καὶ ἀμετανόητον Πάπαν ἐφαρμόζεται ἀπολύτως τὸ πατερικὸν ἀπόφθεγμα:

«Ἀρχαῖον κακὸν καὶ πεπαλαιωμένον, νέον καλὸν δὲν γίνεται».

Παρὰ ταῦτα, οἱ Λατινόφρονες φίλοι τοῦ αἵρεσιάρχου Πάπα ἀγνοοῦν ταῦτα πάντα καὶ κυρίως ἀγνοοῦν τὸν φύλακα καὶ φρουρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλαδὴ τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ δι' αὐτὸ διαπραγματεύονται μόνοι τους τὴν Ὁρθοδοξίαν μὲ τὸν αἵρεσιάρχην Πάπαν. Θρυλεῖται δέ, ὅτι τὰ *κοπέλλια τοῦ Πάπα* ἔχουν κάμει μυστικῶς τὴν ἔνωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τοὺς αἵρετικούς Παπικούς! Αὐτὸ εἶναι προδοσία καὶ ἀπεμπόλησις τῆς Ὁρθοδοξίας. Δὲν τολμοῦν, ὅμως, νὰ τὸ ἀνακοινώσουν ἐπισήμως, *«φοβοῦνται γὰρ τὸν Ὁρθόδοξον λαόν».*

Ἐπομένως, ἀφοῦ ἀποδέχονται τὰς πλάνας καὶ τὰς αἱρέσεις τοῦ πλάνου καὶ αἵρετικοῦ Πάπα, ἄρα εἶναι καὶ αὐτοὶ αἵρετικοί, ὡσὰν τὸν αἵρεσιάρχην Πάπαν. Καὶ ὡς ἐκ τούτου, οἱ τοιοῦτοι αἵρετικοὶ εἶναι καθαιρετέοι.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, διὰ νὰ τοὺς βάλλουν εἰς τὴν θέσιν των καὶ νὰ τοὺς συγκρατήσουν ἀπὸ τὴν πορείαν τους πρὸς τὴν αἵρεσιν τοῦ αἵρετικοῦ Πάπα, δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπέμβουν καὶ νὰ τοὺς συγκρατήσουν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἑλληνες, Κληρὸς καὶ λαὸς πρὶν νὰ εἶναι ἀργά.

* * *

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ, Χριστιανοί μου; Θὰ μείνωμεν ἀπαθεῖς καὶ ἀπλοῖ θεαταὶ εἰς τὴν προδοσίαν αὐτὴν καὶ εἰς τὸ *ξεπούλημα* τῆς Ὁρθοδοξίας μας; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὅλοι, Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, συνένοχοι καὶ συνυπεύθυνοι μετ' αὐτῶν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Δι' αὐτό, τοὺς τοιούτους Λατινόφρονες ρασοφόρους, ὡς καὶ τοὺς

συνεργάτας αὐτῶν, τοὺς βαδίζοντας ὀλοταχῶς, μὲ ὑψωμένην τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὸν ἐγῶϊσμόν καὶ τὴν ἀρχομανίαν, πρὸς τὸν κακόδοξον, τὸν αἰρετικὸν καὶ τὸν ἀλάνθαστον Πάπαν, πρέπει ἐσεῖς νὰ τοὺς συγκρατήσητε, νὰ τοὺς ἀπομονώσητε, ὡς κοινωνοῦντας μὲ τὸν ἀκοινωνήτον αἰρεσιάρχη Πάπαν καὶ νὰ τοὺς πῆτε τὸ «στῶμεν καλῶς» καὶ «κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν», διὰ νὰ σωθῇ ἄλλην μίαν φορὰν ἢ Ὁρθοδοξία μας ἀπὸ τὴν παπικὴν αἰρετικὴν λαίλαπα.

Τὸ φωνάζουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ μᾶς λέγουν:

«Ὁ κοινωνῶν ἀκοινωνήτοις, ἀκοινωνήτος ἔσται».

Καὶ

«Ἐξω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχει σωτηρία».

Τὰ προέβλεψε ὅλα αὐτὰ καὶ μᾶς τὰ προεῖπεν ὁ ἅγιος Παπουλάκος, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀπέθανεν ἐξόριστος, λέγων:

«Τὰ ἄθρα τὰ γράμματα θὰ μᾶς χαλάσουν τὴν θρησκείαν μας».

Ὁ δὲ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ὡσαύτως εἶπε:

«Τὸ κακὸ θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τοὺς διαβασμένους»,

δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονας καὶ τοὺς ἀξιωματοῦχους Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς.

Δι' αὐτὸ προσέθεσεν ὁ Ἅγιος Κοσμάς:

«Τὸν Πάπα νὰ καταρᾶσθε, διότι αὐτὸς θὰ εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν (τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως)».

* * *

Ο ΠΑΠΑΣ, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν τὸν καταρασθῇ κανεὶς, εἶναι καταδικασμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πάτερους τῶν Ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Διότι κατήγγησε τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῶν σεπτῶν καὶ θεοφόρων καὶ Ἁγίων Πατέρων καὶ ἔκαμεν ἰδικόν του Πηδάλιον καὶ ἰδικούς του νόμους καὶ Κανόνας, ποὺ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὰ θεόπνευστα Συγγράμματα καὶ τοὺς

Ἱεροῦς Κανόνας τῶν Ἁγίων Θεοφόρων Πατέρων τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Πάπας σωτηρίαν δὲν ἔχει. Διότι μακρὰν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σωτηρία δὲν ὑπάρχει. Μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Ὁ Πάπας καὶ ὁ Παπισμὸς δὲν εἶναι Ἐκκλησία.

Διὰ ταῦτα πάντα, ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Ὁρθόδοξοι φύλακες τῆς Ὁρθοδοξίας, φυλάξατε τὰς Θερμοπύλας τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Ἐπαναλαμβάνω δὲ τὸ

«Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου»,

ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Διότι ἔξω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν σωτηρία δὲν ὑπάρχει. Ἀμήν.

*Μετ' εὐχῶν καὶ προσευχῶν καὶ πολλῶν εὐχαριστιῶν
Ὁ ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐλάχιστος Ὁρθόδοξος Κληρικὸς
Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Σ. Κατσαμπίρης, Συν. Ἱεροκέρυξ*

(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ 1672/12.1.2007, σελ. 1 καὶ 4. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

• Τὸ κείμενο αὐτὸ τοῦ σεβαστοῦ π. Αὐγουστίνου Κατσαμπίρη, ἂν καὶ μαρτυρῇ ζῆλο ἀντι-οικουμενιστικὸ καὶ προστίθεται στὰ πολλὰ κείμενα, διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐξεφράσθη ἰσχυρὰ ἀντίδρασις γιὰ τὰ γεγονότα Φαναρίου-Βατικανοῦ, εἶναι καθ' ἡμᾶς *ἀπαράδεκτο*. Οἱ ἀνακρίβειες καὶ ὑπεραπλουστεύσεις του, προστιθέμενες στὸ καθαρῶς *φουνταμενταλιστικὸ* ἦθος του, τὸ καθιστοῦν *παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν* ἀντι-οικουμενιστικοῦ λόγου, ἀποροῦμε δὲ πῶς ὁ «**Ο.Τ.**» δημοσιεύει τοιαῦτα κείμενα, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου κατηγοροῦνται δῆθεν γιὰ φανατισμὸ καὶ ἀκραῖες θέσεις!...